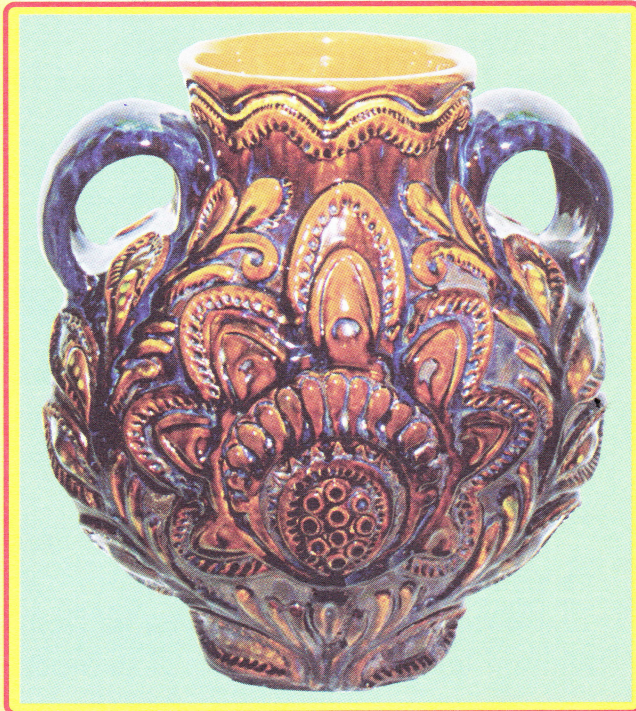

а з кінця XIX століття — по всьому світі. Здавна були відомі опішнянські скульптурні образи жінок, народжені культом богині родючості. Колись такі фігурки клали в зерноскховища, біля родинного вогнища. Це були ніби господині.

Славиться Опішня і керамічними виробами. Це куманці, барильця, вази, іграшки, прикрашені рослинним орнаментом. Квіти, колоски, листя, виноград виконані нескладною технікою: мазками, крапочками, кільцями, лініями.

Ваза «Барвінок»

У кольоровій палітрі опішнянських майстрів переважають коричнево-червоні, вохристі кольори, зелений, сірий, блакитно-синій, які надають виробам більшої декоративності.

У XIX столітті на Гуцульщині основним осередком гончарства стали Косів і Пістинь. У Косові особливо поширеною була ритована кераміка — глиняні вироби, по яких роблять орнамент способом вдавлювання, видряпування (по сирому матеріалу). Застосовували тут також і

ріжкування — техніку розпису різнобарвними глинами по підсушеній поверхні. Іншими центрами гончарства в Україні стали Хуст (Закарпаття), Дибинці (Богуславський район Київської області), Адамівка (Хмельницька), Бубнівка, Бар, Смотрич

**Бандурист.
Статуетка із глини**

Будянський фаянс